

Mål C-397/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande i enlighet med artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

20 augusti 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 april 2020

Klagande:

SR

I. Saken i det nationella målet

- 1 Det nationella målet rör ett yrkande om ogiltigförklaring av rättegångshandlingar inom ramen för en förundersökning avseende insiderbrott. Klaganden har bland annat ifrågasatt att uppkopplingsuppgifter har använts med stöd av nationella bestämmelser som enligt honom strider mot unionsrätten (direktiv 2002/58/EG), stadgan om de grundläggande rättigheterna och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

II. Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

- 2 Cour de cassation anser sig inte kunna avgöra det nationella målet utan att i enlighet med artikel 267 FEUF begära förhandsavgörande av Europeiska unionens domstol såvitt avser tolkningen av unionsrättsliga bestämmelser om marknadsmissbruk och sammanjämkningskraven på dessa bestämmelser med kraven på skydd av personuppgifter samt i förekommande fall såvitt avser möjligheten att provisoriskt vidmakthålla verkningarna av en nationell lagstiftning som syftar till motverkande av sådant missbruk för den händelse att denna lagstiftning befinns strida mot unionsrätten.

III. Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1) Förhåller det sig inte så, att artikel 12.2 a och d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, liksom artikel 23.2 g och h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk, vilken ersatte den förstnämnda artikeln från och med den 3 juli 2016, jämförd med skäl 65 i nämnda förordning, ska tolkas så att de – med beaktande av att de uppgifter som utväxlas är hemliga och att kretsen av personer som kan tänkas komma att åtalas för de aktuella brotten är så vidsträckt – medför en möjlighet för den nationella lagstiftaren att ålägga teleoperatörerna en skyldighet att genomföra en tillfällig men generaliserad lagring av uppkopplingsuppgifter, för att den förvaltningsmyndighet som nämns i artikel 11 i direktivet och i artikel 22 i förordningen, ska ha möjlighet att, när det föreligger skäl att misstänka att vissa personer är inblandade i insiderhandel eller otillbörlig marknadspåverkan, från operatören begära in befintliga trafikuppgifter om det finns en rimlig misstanke om att dessa uppgifter i den mån de rör den fråga som utreds kan vara relevanta för att styrka lagöverträdelsen, bland annat genom att spåra de kontakter som knutits av de berörda personerna innan misstankarna uppstod?

2) Om EU-domstolens svar föranleder Cour de cassation att göra bedömningen att den franska lagstiftningen om lagring av uppkopplingsuppgifter strider mot EU-rätten, kan verkningarna av denna lagstiftning då upprätthållas tillfälligt, i syfte att undvika rättsosäkerhet och att se till att de dessförinnan insamlade och lagrade uppgifterna kan användas för ett av de ändamål som eftersträvas genom denna lagstiftning?

3) Får en nationell domstol tillfälligt upprätthålla verkningarna av en lagstiftning som ger de anställda vid en oberoende förvaltningsmyndighet med uppdraget att utreda misstankar om marknadsmissbruk rätt att, utan någon förhandskontroll av en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet, begära in uppkopplingsuppgifter?

IV Tillämpliga bestämmelser

1. Unionsrättsliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)

Artikel 15 [Denna bestämmelse åberopas i begäran om förhandsavgörande, men dess innehåll citeras inte där.]

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk)

Artikel 12.2 a och 12.2 d

”...

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.7 skall de befogenheter som avses i punkt 1 i den här artikeln utövas i enlighet med nationell rätt och omfatta åtminstone rätten att

a) få tillgång till varje dokument i vilken form som helst och få en kopia på det,

...

d) infordra befintliga uppgifter om tele- och datatrafik,

...”

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG

Artikel 23.2 g och 23.2 h

”För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:

...

g) Begära in inspelningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och datatrafik som innehas av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller finansiellt institut.

h) I den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, begära in befintliga trafikuppgifter som innehas av en teleoperatör om det finns en rimlig misstanke om överträdelse och om sådana uppgifter kan vara av betydelse för att undersöka en överträdelse av artikel 14 a eller b eller artikel [15].

...”

2. Nationella bestämmelser

Code monétaire et financier (penning- och finanslagen)

Artikel L-621-10, första stycket

”Utredare och kontrollanter får begära in varjehanda handlingar oavsett lagringsmedium för att tillgodose behov i samband med sina utredningar eller kontroller. Utredare får även begära in, och ta kopia av, uppgifter som har lagrats och behandlats av teleoperatörer med stöd av artikel L. 34-1 i Code des postes et des communications électroniques [lagen om post och elektronisk kommunikation] eller av sådana tjänsteleverantörer som nämns i artikel 6 I.1 och 6 I.2 i Loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique [lag nr 2004-575 av den 21 juni 2004 om främjande av förtroendet för den digitala ekonomin].”

Code des postes et des communications électroniques (lagen om post och elektronisk kommunikation)

Artikel L. 34-1

” ...

II. Operatörer av elektronisk kommunikation ... ska radera eller anonymisera samtliga trafikuppgifter, med förbehåll för bestämmelserna i punkt III ... .

...

III. För ändamål som avser utredning, fastställande och beivrande av brott ... får åtgärder för radering eller anonymisering av vissa kategorier av tekniska uppgifter senareläggas med högst ett år. ...”

Artikel R. 10-13

”I kraft av artikel L. 34-1.III ska operatörer av elektronisk kommunikation lagra följande för ändamål som avser utredning, fastställande och beivrande av brott:

- a) Uppgifter som gör det möjligt att identifiera användaren.
- b) Uppgifter om den kommunikationsterminalutrustning som har använts.
- c) Tekniska kännetecken samt datum, tidpunkt och varaktighet för varje kommunikation.
- d) Uppgifter om begärda eller använda tilläggstjänster samt leverantörerna av dessa.
- e) Uppgifter som gör det möjligt att identifiera mottagaren eller mottagarna av kommunikationen.”

Cour de cassation har angett att vad som avses med ”uppkopplingsuppgifter” är uppgifter som uppkommer genom eller behandlas efter en kommunikation och som rör omständigheterna för kommunikationen och användarna av tjänsten men däremot inte meddelandenas innehåll.

V. Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 3 Den 22 maj 2014 inleddes en förundersökning avseende omständigheter vilka kvalificerades som insiderbrott och häleri.
- 4 Sedan generaldirektören för Autorité des marchés financiers (den franska finansmarknadsmyndigheten, AMF) den 23 och 25 september 2015 hade inkommit med en rapport åtföljd av handlingar härrörande från en utredning som denna oberoende offentliga myndighet hade genomfört, vilka bland annat innehöll personuppgifter om användning av telefonlinjer, utökades förundersökningen till att omfatta värdepapper emitterade av CGG, Airgas och Air Liquide samt därtill knutna andra finansiella instrument; utöver de ovan angivna brottsrubriceringarna tillkom därvid medverkan till brott, mutbrott och penningtvätt.
- 5 Vid inhämtandet av uppgifterna om den ovannämnda användningen av telefonlinjer hade AMF:s anställda grundat sig på artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen.
- 6 Klaganden delgavs den 29 maj 2017 misstanke om insiderbrott på grundval av omständigheter som rörde värdepapper emitterade av Airgas och därtill knutna finansiella instrument. Den 28 november 2017 framställde han ett yrkande om ogiltigförklaring av rättegångshandlingar.
- 7 Förundersökningsavdelningen vid Cour d'appel de Paris prövade yrkandet i en dom meddelad den 7 mars 2019.
- 8 Klaganden överklagade den domen till Cour de cassation.
- 9 Därvid anförde han fyra grunder. Cour de cassation fann i sin återförvisningsdom att hans talan inte kunde bifallas såvitt avsåg den första, den tredje och den fjärde av dessa grunder. Dessa tre grunder saknar relevans för förevarande begäran om förhandsavgörande.
- 10 Klagandens andra grund avser åsidosättande av artiklarna 6 och 8 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen), artikel 15 i direktiv 2002/58, artiklarna 7, 8, 11 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna L. 34-1 och R. 10-13 i lagen om post och elektronisk kommunikation, artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen i dess lydelse enligt loi n° 2013-672 du 26 juillet 2013 (lag nr 2013-672 av den 26 juli 2013) och artiklarna 591 och 593 i Code de procédure pénale (straffprocesslagen) i kombination med principen om unionsrättens företräde och principen att bevisning inte får införskaffas med oskäligen metoder.

VI. De huvudsakliga argument som har anförts av klaganden i det nationella målet

- 11 Klaganden har framfört kritik mot att han i den överklagade domen inte vann bifall med sin talan såvitt avsåg den grund enligt vilken artikel 34-1 i lagen om post och elektronisk kommunikation och artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen stred mot direktiv 2002/58 och mot artikel 8 i Europakonventionen.
- 12 Härvidlag har klaganden gjort gällande att EU-domstolen i sin dom av den 2 oktober 2018 i målet *Ministerio Fiscal* (C-207/16, EU:C:2018:788, punkt 35) fann att ”artikel 15.1 jämförd med artikel 3 i direktiv 2002/58 ska tolkas så, att tillämpningsområdet för direktivet inte bara omfattar lagstiftning som ålägger leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster en skyldighet att lagra trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter, utan även lagstiftning som innebär att nationella myndigheter får tillgång till uppgifter som lagrats av dessa leverantörer”.
- 13 I sin dom av den 21 december 2016 i målet *Tele2 Sverige och Watson m.fl.* (C-203/15 och C-698/15, EU:C:2016:970) slog EU-domstolen fast att artikel 15.1 i direktiv 2002/58 ”med nödvändighet [förutsätter] att de där avsedda nationella åtgärderna, såsom de om lagring av uppgifter i brottsbekämpande syfte, omfattas av direktivets tillämpningsområde” (punkt 73). Klaganden anser att förundersökningsavdelningen åsidosatte EU-domstolens tolkning av direktiv 2002/58 genom att göra bedömningen att de ifrågasatta nationella bestämmelserna inte omfattas av det direktivets tillämpningsområde, något som nämnda avdelning enligt klaganden ska ha motiverat med att ”EU-domstolen förefaller frånta bestämmelserna i artikel 1.3 i direktivet sin räckvidd”.
- 14 I samma dom av den 21 december 2016 i målet *Tele2 Sverige och Watson m.fl.* fann EU-domstolen att artikel 15.1 i direktiv 2002/58 ”utgör hinder för en nationell lagstiftning som i brottsbekämpande syfte föreskriver en generell och odifferentierad lagring av samtliga trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter avseende samtliga abonnenter och registrerade användare och samtliga elektroniska kommunikationsmedel” (punkt 112). Av detta följer att den nationella lagstiftningen måste ”föreskriva tydliga och precisa bestämmelser som reglerar omfattningen och tillämpligheten av en sådan lagringsåtgärd och som slår fast minimikrav” och ”särskilt [måste] precisera under vilka omständigheter och villkor en sådan lagringsåtgärd får vidtas i förebyggande syfte, vilket säkerställer att lagringen begränsas till vad som är strängt nödvändigt” (punkt 109). Vidare måste lagringen av uppgifter uppfylla ”objektiva kriterier som fastställer ett samband mellan de uppgifter som ska lagras och det eftersträvade syftet” och materiella villkor som är ”sådana att de klart avgränsar åtgärdens omfattning och följaktligen den berörda personkretsen” (punkt 110). Enligt klaganden åsidosatte förundersökningsavdelningen därför den ovannämnda bestämmelsen genom sin underlåtenhet att ogiltigförklara de telefoniuppgifter avseende honom som AMF hade inhämtat med stöd av artiklarna L. 34-1 och R. 10-13 i lagen om post och elektronisk kommunikation, eftersom dessa båda artiklar dels föranleder en

generell och odifferentierad lagring av uppgifter som innebär en allvarlig kränkning av rätten till integritet, dels inte innehåller några garantier som kan begränsa lagringsåtgärden till en personkrets eller uppgifter som faktiskt har anknytning till grov brottslighet.

- 15 I domen av den 21 december 2016 i målet Tele2 Sverige och Watson m.fl. (C-203/15 och C-698/15, EU:C:2016:970) slog EU-domstolen vidare fast att "[e]ftersom de lagstiftningsåtgärder som avses i artikel 15.1 i direktiv 2002/58 ... ska 'omfattas av lämpliga skyddsmekanismer', måste en sådan åtgärd dessutom ... föreskriva klara och precisa bestämmelser som anger under vilka omständigheter och på vilka villkor leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster måste ge behöriga nationella myndigheter tillgång till uppgifterna" (punkt 117). Klaganden anser mot bakgrund av detta att förundersökningsavdelningen åsidosatte artikel 15.1 i direktiv 2002/58 genom sin underlåtenhet att ogiltigförklara de telefoniuppgifter avseende klaganden som telefonioperatörerna hade överlämnat till AMF:s utredare med stöd av artikel L. 621-10 andra meningen i penning- och finanslagen, eftersom det i denna nationella bestämmelse inte fastställs någon begränsning av dessa utredares rätt att begära in uppgifter som har lagrats och behandlats av teleoperatörer och inte heller föreskrivs några "garantier som kan säkerställa en lämplig avvägning mellan å ena sidan rätten till integritet och å andra sidan förebyggandet av störningar av den allmänna ordningen och eftersökandet av gärningsmän till brott", såsom Conseil constitutionnel framhöll i samband med sitt beslut att förklara nämnda bestämmelser för grundlagsstridiga (Décision n° 2017-646/647 (beslut nr 2017-646/647), prioriterad fråga av den 21 juli 2017 rörande förenlighet med grundlagen).
- 16 Klaganden har gjort gällande att offentliga myndigheters inblandning i utövandet av rätten till integritet alltid måste vara av nödvändig och proportionerlig art. Enligt klaganden innebar förundersökningsavdelningens underlåtenhet att ogiltigförklara telefoniuppgifterna avseende honom nödvändigtvis ett åsidosättande av artikel 8 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, eftersom dessa uppgifter hade lagrats av telefonioperatörer och därefter överlämnats till AMF:s utredare med stöd av nationella bestämmelser vilka inte föreskriver garantier som är tillräckliga för att begränsa missbruk.

VII. Skäl till att förhandsavgörande begärs

- 17 Förundersökningsavdelningen erinrade i den överklagade domen inledningsvis om omständigheterna för inhämtandet av de aktuella personuppgifterna. Därefter anförde nämnda avdelning, som argument för sin bedömning att inget avseende skulle fästas vid klagandens invändning om att artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen och artikel L. 34-1 i lagen om post och elektronisk kommunikation var oförenliga med Frankrikes internationella åtaganden mot bakgrund av de tvingande kraven enligt direktiv 2002/58 såsom detta har tolkats i EU-domstolens praxis, att artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen, enligt vilken rätten att

begära in uppkopplingsuppgifter uteslutande tillkommer anställda vid en administrativ myndighet som har vederbörliga befogenheter och omfattas av tystnadsplikt i sin yrkesutövning, inte föreföll strida mot artikel 15.1 i det ovannämnda direktivet.

- 18 Enligt förundersökningsavdelningen föreföll vidare inte heller bestämmelserna i artikel L. 34-1 i lagen om post och elektronisk kommunikation strida mot artikel 15.1 i det ovannämnda direktivet, med tanke på de begränsningar som gäller enligt artikel R. 10-3 I både i fråga om vilka uppgifter som operatörerna ska lagra och i fråga om hur länge de ska lagra dessa.
- 19 Förundersökningsavdelningen framhöll att artikel 23.1 h i förordning nr 596/2014 om marknadsmissbruk ger de behöriga myndigheterna befogenhet att, i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, begära in befintliga trafikuppgifter som innehåller av en teleoperatör om det finns en rimlig misstanke om överträdelse och om sådana uppgifter kan vara av betydelse för att undersöka en överträdelse av artikel 14 a eller 14 b, som rör förbudet mot att ägna sig åt eller försöka ägna sig åt insiderhandel respektive att rekommendera att någon annan person ägnar sig åt insiderhandel eller förmå någon annan person att ägna sig åt insiderhandel, eller en överträdelse av artikel 15, som rör förbudet mot marknadsmanipulation.
- 20 Utifrån detta drog förundersökningsavdelningen slutsatsen att ogiltighet inte torde kunna föreligga när de bestämmelser som tillämpas är förenliga med en unionsförordning, det vill säga en unionsrättsakt som har allmän giltighet, är bindande till alla delar och är direkt tillämplig i medlemsstaternas rättsordningar på samtliga rättssubjekt.
- 21 Till stöd för yrkandet om upphävande av den överklagade domen har klaganden i allt väsentligt gjort gällande dels att det ovannämnda direktiv 2002/58/EG, såsom EU-domstolen har tolkat detta, åsidosattes när de berörda uppgifterna samlades in med stöd av de ovannämnda bestämmelserna, vilka föranleder en generell och odifferentierad lagring av uppgifter, dels att bestämmelserna i artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen, i dess lydelse enligt lagen av den 26 juli 2013, inte på något sätt begränsar AMF:s utredares rätt att begära in lagrade uppgifter.
- 22 Generaladvokaten har härvidlag gjort bedömningen att det är nödvändigt att ställa två frågor till EU-domstolen, närmare bestämt en fråga om huruvida villkoren för privata operatörers lagring av personuppgifter i form av uppkopplingsuppgifter är förenliga med Frankrikes internationella åtaganden och en fråga som rör villkoren för AMF:s tillgång till sådana uppgifter inom ramen för den ovannämnda artikel L. 621-10 i dess vid den aktuella tidpunkten tillämpliga lydelse mot bakgrund av bestämmelserna i förordning nr 596/2014 om marknadsmissbruk och de skyldigheter för medlemsstaterna som följer av den förordningen – som upphävde parlamentets och rådets direktiv 2003/6 av den 28 januari om insiderhandel och otilbörlig marknadspåverkan.

- 23 Klaganden har i repliken hävdad att det inte är påkallat att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen, eftersom denna redan klart och tydligt har uttalat sig om innebörden av direktiv 2002/58.
- 24 Vid prövningen av den aktuella grunden är det nödvändigt att göra åtskillnad mellan villkoren för tillgång till uppkopplingsuppgifter och villkoren för lagring av sådana uppgifter.

a) Tillgång till lagringsuppgifter

- 25 I domen av den 21 december 2016 i målet Tele2 Sverige och Watson m.fl. (C-203/15 och C-698/15, EU:C:2016:970) slog EU-domstolen fast att artikel 15.1 i direktiv 2002/58 jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den ”utgör hinder för en nationell lagstiftning som reglerar skydd och säkerhet för trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter ... och som inte – inom ramen för brottsbekämpning – begränsar denna tillgång till enbart åtgärder som syftar till att bekämpa grov brottslighet, inte föreskriver att tillgången ska vara underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende [administrativ myndighet] och inte kräver att uppgifterna ska lagras inom unionen” (punkt 125).
- 26 Conseil constitutionnel förklarade för sin del, genom beslut av den 21 juli 2017, att artikel L. 621-10 första stycket i penning- och finanslagen var grundlagsstridig på grund av att förfarandet för AMF:s tillgång till uppgifter, såsom detta förfarande var utformat vid tiden för de aktuella omständigheterna, inte var förenligt med den rätt till integritet som skyddas genom artikel 2 i Deklarationen om människans och medborgarens rättigheter. Conseil constitutionnel gjorde emellertid bedömningen att ett omedelbart upphävande av de ifrågasatta bestämmelserna skulle få konsekvenser som uppenbart var orimligt långtgående och senarelade därför upphävandet till den 31 december 2018. Med anledning av denna grundlagsstridighetsförklaring införde lagstiftaren genom loi n° 2018-898 du 23 octobre 2018 (lag nr 2018-898 av den 23 oktober 2018) en ny artikel L. 621-10-2 som innebär att AMF:s utredare behöver erhålla förhandstillstånd från en annan oberoende administrativ myndighet, vilken betecknas ”kontrollant av ansökningar om tillgång”, för att få tillgång till uppkopplingsuppgifter.
- 27 Med tanke på detta senareläggande av verkan av Conseil constitutionnels beslut torde det inte vara möjligt att motivera en ogiltigförklaring med att de vid tiden för de aktuella omständigheterna tillämpliga lagstiftningsbestämmelserna var grundlagsstridiga. Däremot stred möjligheten för AMF:s utredare att få tillgång till uppkopplingsuppgifter utan förhandskontroll av en domstol eller en annan oberoende administrativ myndighet mot kraven enligt artiklarna 7, 8 och 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom EU-domstolen har tolkat dessa artiklar, trots att AMF enligt artikel L. 621-1 i penning- och finanslagen (både i dess vid tiden för de omtvistade omständigheterna gällande lydelse och i dess nuvarande lydelse) är en ”oberoende administrativ myndighet”.

28 Den enda fråga som uppkommer rör därför möjligheten att senarelägga konsekvenserna av att artikel L. 621-10 i penning- och finanslagen har befunnits vara grundlagsstridig.

b) Lagring av uppkopplingsuppgifter

29 I domen av den 21 december 2016 i målet Tele2 Sverige och Watson m.fl. (C-203/15 och C-698/15, EU:C:2016:970) fann EU-domstolen att artikel 15.1 i direktiv 2002/58 jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den ”utgör hinder för en nationell lagstiftning som i brottsbekämpande syfte föreskriver en generell och odifferentierad lagring av samtliga trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter avseende samtliga abonnenter och registrerade användare och samtliga elektroniska kommunikationsmedel” (punkt 112).

30 I det aktuella fallet var det AMF som lät ombesörja tillgången till de lagrade uppgifterna. AMF hyste misstankar om insiderhandel och marknadsmissbruk som kunde tänkas föranleda ansvar för grova brott av ett flertal slag. För att kunna bedriva sin utredning på ett ändamålsenligt sätt behövde AMF samköra lagrade uppgifter från en viss tidsperiod för att kunna upptäcka utväxlingar av insiderinformation mellan ett flertal personer. Därigenom kunde det avslöjas att rättsstridiga handlingar hade ägt rum på det aktuella området.

31 Dessa av AMF bedrivna utredningar är förenliga med de skyldigheter som medlemsstaterna åläggs genom direktiv 2003/6, enligt vilket medlemsstaterna ska utse en enda administrativ myndighet vars befogenheter enligt artikel 12.2 d bland annat innefattar rätten att ”infordra befintliga uppgifter om tele- och datatrafik”.

32 Genom förordning nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk, som med verkan den 3 juli 2016 har ersatt det ovannämnda direktivet, fastställs – som framgår av det i artikel 1 angivna syftet med den förordningen – ”ett gemensamt regelverk om insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation ... samt åtgärder för att förhindra marknadsmissbruk för att säkerställa de finansiella marknadernas integritet i unionen och förbättra investerarens skydd på och förtroende för de marknaderna”.

33 I artikel 23.2 g och 23.2 h i den förordningen föreskrivs att den behöriga myndigheten får begära in inspelningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och datatrafik som innehas av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller finansiellt institut.

34 Dessutom får den behöriga myndigheten, i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, begära in befintliga trafikuppgifter som innehas av en teleoperatör om det finns en rimlig misstanke om överträdelse och om sådana uppgifter kan vara av betydelse för att undersöka en överträdelse av artikel 14 a eller 14 b, som rör insiderhandel respektive olagligt röjande av insiderinformation, eller av artikel 15, som rör marknadsmanipulation.

- 35 I nämnda förordning (skäl 65) framhålls också att sådana uppkopplingsuppgifter utgör ett avgörande bevis, och ibland det enda beviset, när det gäller att upptäcka och styrka förekomsten av insiderhandel eller marknadsmanipulation, eftersom de kan göra det möjligt att fastställa identiteten på den som har ansvarat för spridningen av falsk eller vilseledande information eller att visa att personer har varit i kontakt med varandra vid en viss tidpunkt och att det finns en koppling mellan två eller flera personer.
- 36 Det betonas vidare i förordning nr 596/2014 (skäl 66) att utövandet av de aktuella befogenheterna kan medföra intrång i rätten till respekt för privatliv och familjeliv, bostad och kommunikationer. Av det skälet åläggs medlemsstaterna att införa adekvata och effektiva garantier mot alla former av missbruk genom att begränsa dessa befogenheter till de fall där de är nödvändiga för en korrekt utredning av allvarliga fall där medlemsstaterna saknar likvärdiga medel för att på ett ändamålsenligt sätt nå samma resultat. Av detta följer att vissa av de typer av marknadsmissbruk som nämnda förordning avser måste betraktas som allvarliga eller grova brott.
- 37 Den utväxling av insiderinformation som i det aktuella fallet kan tänkas uppfylla de objektiva rekvisiten för rättsstridiga marknadsbeteenden avsåg information som till sin natur var muntlig och hemlig.
- 38 Därför uppkommer frågan hur artikel 15.1 i direktiv 2002/58 jämförd med artiklarna 7, 8 och 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska jämkas samman med kraven enligt de ovannämnda bestämmelserna i direktiv 2003/6 och förordning nr 596/2014.
- 39 Eftersom det aktuella rättsliga och faktiska sammanhanget inte tidigare har blivit föremål för prövning, förefaller den frågan inte kunna besvaras med ledning av befintlig rättspraxis. Således är det inte möjligt att hävda att det inte föreligger något rimligt tvivel om vilken som är den rätta tillämpningen av unionsrätten. Följaktligen är det påkallat att vända sig till EU-domstolen.
- 40 För den händelse att EU-domstolens svar föranleder Cour de cassation att göra bedömningen att den franska lagstiftningen om lagring av uppkopplingsuppgifter strider mot unionsrätten, förefaller det vidare lämpligt att ställa en fråga om huruvida verkningarna av den lagstiftningen provisoriskt skulle kunna få vidmakthållas, så att rättsosäkerhet kan undvikas och så att redan insamlade och lagrade uppgifter kan få användas för något av de ändamål som anges i nämnda lagstiftning.
- 41 Det är således påkallat att till EU-domstolen ställa tolkningsfrågor enligt ovan.